

Myndir Rógvi Johansen

sum tað fór fram í "gomlum" døgum.

Fyrst varð rópt grindaboð og síðani vórðu bátarnir drignir úr neystu num og á sjógvi, har teir vórðu mannaðir av yngri sum eldri vágbingum, flestu teirra í sama búnað, sum gomlu grindamenninir vóru í.

Teir 17 bátarnir, harav teir 10 eru upprunaliga smíðaðir sum grindabát-

ar, lögdu nú á fjørðin og seglini vórðu tá sett. Nú varð skipað fyri sum í vanliga grindarakstri og menn brúktu bæði leysa og fastakast at reka grindina við. Grindin legði beinini á sandinum.

Aftaná varð so siglt út móti nýggja molanum og inn í sjálvan keihylin, har 1000 vágbingar tóku ímóti í besta summarveðri. Hetta var sum ein lítill jóansøka sigur

Væleydnað grindabátastevna í Vági:

Nógvur reykur men eingin grind

Einasta pláss, ið hevur varðveitt gomlu grindabátarnar

Grundlógardagin kundu vágbingar sanna gamla orðafellið "Nógvur reykur men eingin grind". Henda dagin varð ikki glaðað men rópt grindaboð av heilum hjarta, so tað rungaði í kring allan býin.

Fyrsta grindabátastevnan av sínum slag her á landi varð veruleiki - eitt frálíkt hugskot gjørdist til eina "mini" jóansøku.

Vágur er tað plássið í Føroyum, sum frá gamlari tíð hevur gjørt seg út við serstøkum grindabátum. Og hóast tíðin er farin frá árabátum, so hava vágbingar kortini varðveitt hesar gomlu bátar, sum í dag mugu sigast at vera forngripaligar dýrgripir.

Smíðaðir til grind

Tað, sum er serligt við hesum bátunum, er, at mangir teirra eru smíðaðir til hetta eina endamálið: at fara í grind. Bátarnir eru nógv sterkari gjørdir, tað er tættari millum bondini og teir hava sverari borð. Teir vóru serliga hentir, tá grind ikki gjørdi land-

gongd og grindin mátti haldast til úti á fjørðinum. Vágbingar stungu ikki grindina niður, men skóru hvalirnar á háls frá báti.

Fundur í februar

Tað var í februar mánað í ár at vágbingar tóku stig til at gera nakað ítøkiligt fyri at varðveita gomlu grindabátarnar. Kallað varð til fundar og nógv fólk møttu. Úrslitið av fundinum var m.a., at menn nú fóru at geva gomlu grindabátunum størri ans við tí fyri eygað at varðveita teir og varð avgjørt at halda eina grindastevna í Vági.

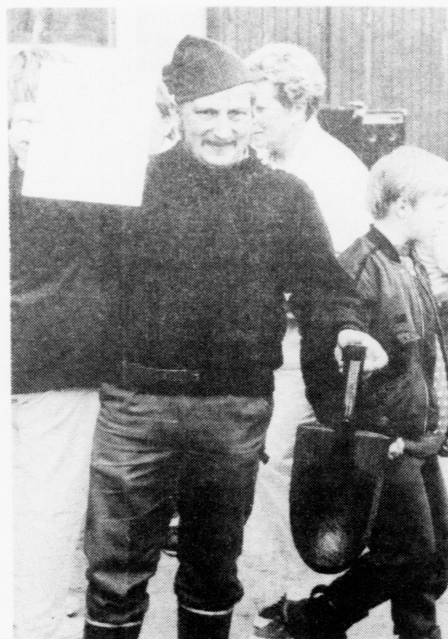
Og farið var alt fyri eitt í gongd við at rigga tær gomlu snekkjurnar til. Hetta var um tað mundið, tá Polarfrost varð stongt, og tí vóru nógvur hendur tókar at taka sær av bæði bátum og neystum.

Stigtakarar vóru Petur Dahl No'søe og Regin Debes, sum høvdu fingið hugskotið eftir at hava høyrð Erling Poulsen, fyrrv. lærara halda fleiri fyrirestrar í útvarpinum

um júst teir gomlu grindabátarnar, ið enn vóru í Vági.

Eftirlíkna grindadrápi
Og Grundlógardagin varð

so skipað fyri grindabátastevnu. Lagt varð upp til at eftirlíkna einum grindadrápi so náttúrligt sum hetta nú kundi gerast - og soleiðis

John Mortensen, bátsformaður á Gjógvarabátinum við gávum frá Norðoya Fornminnsfelag og Klaksvíkar Byráð

Tað var sum ein lítill jóansøka